Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciurî:
în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 banî.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. seu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 267. Braşov, Sâmbătă, 2 (14) Decemvre 1895.

Socialiştii germanî.

In statele, ce se bucură de ceea ce se numesce constituţionalism modern, mai mult orî mai puţin fals, abia se va afla un guvern, care sĕ n'aibă a lupta adĭ cu câte-o belea mare.

Pe globul nostru unguresc, d'al de Banffy au sĕ lupte cu hidra partidei poporale, de-o parte, de altă parte cu bălaurul Românismului şi al Slavismului, care „stă sĕ înghită statul milenar“. De-om merge mai departe spre apus, vom găsi, că guvernul împĕrătesc din Viena are acelaşi nĕcaz cu antisemitismul, ce-şĭ ridică capul tot mai cutezător, apoi cu cestiunea împăcărei cu Cehĭ, Polonĭ, Slovenĭ, clericalĭ, feudalĭ etc.

Dér cât pentru imperiul dualist, va dice unul şi altul, că nicĭ nu se póte altfel, fiind într'ênsul o aşa mare amestecătură de popóre. Cum stă însĕ lucrul în puternica Germaniă, ce-o constitue un singur popor, cu una şi aceeaşĭ cultură? Aicĭ s'ar crede, că tóte trebue sĕ mérgă mai neted şi că guvernul ar trebui sĕ fiă scutit de belelele interióre. Şi totuşĭ nu este aşa. Guvernul celui mai tare stat militar în Europa e constrîns sĕ pórte luptă aprópe desperată cu o parte mare şi însemnată a cetăţenilor germanĭ, cu socialiştii.

In mĕsura aceea, în care s'a mărit şi s'a întărit puterea germană în urma rĕsbóielor dela 1866 şi 1870, s'a mărit şi s'a întărit şi socialismul german şi astădĭ a ajuns a fi o plagă adevĕrată pentru cei dela putere. Aceştia vĕd în social-democraţĭ pe duşmanii ordinei şi ai instituţiunilor de stat, ba mai mult, de un timp încóce, cu deosebire, socialiştii germanĭ au fost stigmatisaţĭ chiar de către capul statului ca duşmanĭ ai statului naţional german.

Scim, cum s'a petrecut acésta. Cu ocasiunea serbărei aniversărei de 25 de anĭ a victoriilor raportate de către Prusienĭ, şi confederaţii lor în contra Francesilor, socialiştii s'au pronunţat în contra acestor serbărĭ pompóse şi demonstrative, dicênd, că prin acestea se aţîţă numai ura între Francesĭ şi Germanĭ fără de nicĭ un folos. Tot-odată socialiştii s'au pronunţat cu acéstă ocasiune în contra anexiunei Alsaţiei-Lotaringiei.

Protestele lor au făcut sânge rĕu în armată şi au produs în tótă ţéra un dureros resens. Atuncĭ împĕrĕtul Wilhelm a dat espresiune, într'un toast ţinut la o solemnitate, indignărei sale, declarând pe socialiştĭ, ca pe o adunătură de ómenĭ, carĭ nu sunt vrednicĭ sĕ pórte numele de Germanĭ.

Sentinţa acésta nimicitóre, rostită chiar de către purtătorul corórei în contra social-democraţilor, a cădut ca o bombă în mijlocul acestora. Şi de atuncĭ regimul nu se gândesce, decât numai la aflarea de nouĕ mijlóce spre a înfrêna periculósa agitaţiune socialistă.

In şedinţa de alaltă-erĭ a parlamentului german s'a ridicat conducĕtorul socialiştilor, Bebel, pentru ca sĕ ia în apĕrare partida sa faţă cu gravele acusaţiunĭ îndreptate contra ei chiar din cercurile cele mai înalte, şi a ţinut o vorbire, ce a durat peste douĕ óre şi a produs mare sensaţiune în tóte părţile.

Nicĭ-odată, de când esistă o istoriă germană, dise Bebel, nu s'a făcut o eróre mai mare, decât cu anexiunea Alsaţiei-Lotaringiei. De aicĭ se datéză neliniştea şi înarmările permanente în Europa. Faţă cu un asemenea resultat al politicei bismarkiane, noi socialiştii am avut dreptul sĕ dicem cu ocasiunea iubileului victoriilor dela 1870: Nu turnaţĭ oleu pe foc, nu lăsaţĭ, ca sĕ isbucnéscă din nou flacăra urei între cele mai marĭ naţiunĭ culte: Germania şi Francia!

Pentru acéstă atitudine, adause Bebel, socialiştii au fost ofensaţĭ de mórte şi ei sĕ nu se apere? Décă ar tăcé, ar fi despreţuiţĭ. Ne-au încărcat cu pire de lesă majestate, legile se interpretéză cu totul altfel contra nóstră şi noi sĕ tăcem? Ce va crede lumea căcĭ va audi, că aicĭ este o partidă, care ar vré sĕ rĕstórne tronul, altarul şi capitalul? Guvernul însu-şĭ sgudue prin acésta credinţa în instituţiunile nóstre.

Bebel încheiă prin a arăta, că socialiştii nu sunt duşmanii unităţii şi ai instituţiunilor germane, dér când odată va veni duşmanul din drépta şi din stânga, se vor bucura cei ce sunt adĭ la putere, décă socialiştii le vor veni în ajutor.

Limbagiul acesta decis şi încredut în puterea partidei a produs o adêncă impresiune, cu atât mai vîrtos, că era îndreptat chiar contra monarchului. Puternicilor dela Berlin le-a dat mult de gândit şeful socialiştilor germanĭ.

CRONICA POLITICĂ.

— 1 (13) Decemvre.

Cestiunea **numirei mitropolitului gr. ort. pentru Bucovina** în curênd va fi finalisată, după cum e informat diarul „*Gazeta Polska*“. Se dice că deputaţii românĭ din camera austriacă, carĭ sunt membrii ai clubului conservativ, au recercat pe contele *Hohenwart* sĕ intervină la contele Badeni, ca sĕ fiă numit mitropolit archimandritul *O. Repta*. Hohenwart în fapt a şi vorbit cu Badeni, dér primi rĕspunsul, că asupra cestiunei acesteia guvernul deja a adus hotărîrea sa, decĭ nu se mai póte face nicĭ o schimbare, de-órece se aştéptă încă numai decisiunea împĕratului. Că ce hotărîre a luat cabinetul, despre acésta Badeni nu i-a comunicat nimic lui Hohenwart. Deputaţii românĭ, fiind încunosciinţaţĭ despre starea lucrului, hotărîră a-se adresa cu rugarea lor direct la împĕratul. Contele Hohenwart avù deja audienţă la monarchul în afacerea acésta. Intréga cestiune a luat acum un caracter politic şi atêrnă fórte mult dela împrejurarea, că óre va fi numit metropolit candidatul Românilor, O. Repta? Candidatul guvernului şi al Polonilor se dice, că este actualul vicar al mitropoliei, *Ciupercovicĭ*.

*

In şedinţa **camerei austriace** ţinută alaltăerĭ deputatul rutén *Romanciuk* anunţă, că o deputaţiune de 150 Rutenĭ va apăré în Viena spre a-se plânge la monarchul asupra modulul cum s'au sĕvêrşit alegerile de deputaţĭ pentru dieta din Galiţia.

*

Privitor la **evenimentele din Turcia**, din Constantinopol se depeşéză următórele: Reîntórcerea lui *Said-paşa* în locuinţa s'a a urmat numai după-ce Sultanul a declarat, că Said se va bucura de absolută siguranţă. Sultanul a conferit un dar fórte preţios guvernorului din Smyrna, *Kiamil*-paşa şi i-a ridicat leafa în mod considerabil. Intre *Softe* s'au împărţit dilele trecute multe darurĭ în banĭ, carne şi pâne, din ceea-ce se vede, că în palatul Padischachului îşĭ dau tótă nisuinţa de-a câştiga pe studenţii muhamedanĭ, carĭ în timpul din urmă au dat mai multe semne de nelinişte şi nemulţămire. „*Oficiul Reuter*“ anunţă, că mai multe sate armenesci din districtul Wan au fost *arse şi jefuite*. Miseria între ţĕranĭ e îngrozitóre. Cei mai mulţĭ dintre ei au fugit la munţĭ, pentru de-a scăpa de masacrele Curdilor, şi acum petrec prin pădurĭ fără scut şi fără nutremênt.

*

Diarul „*Frankf. Zeit.*“ anunţă scirea gravă, că **Papa** ar fi ameninţat cu *escomunicare* pe prinţul **Ferdinand** al Bulgariei, pentru casul, décă acesta îşĭ va boteza pe fiiul sĕu, pe prinţul Boris, după ritul ortodox-oriental. „P. Ll.“ de astădĭ încércă a desminţi acéstă scire.

*

Corespondentul din Belgrad al diarului „*Koln. Zeit.*“ afirmă, că exregele **Milan** va conveni în Paris cu exregina **Natalia**, pentru de a-se înţelege asupra diferitelor cestiunĭ urgente. Se dice, că amêndoi ar fi hotărîţĭ de-a pune capĕt stărei actuale neliniştitóre din Serbia, şi în casul décă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Douĕ schiţe.

II.

In capul satului pĕrul cel mare era într'o înflorire splendidă, căcĭ sosise deja primăvara. Dér şi mai frumósă era fiica morarului dimpotrivă, care era mirésa lui Ioan. Câte florĭ se aflau pe pĕr, atâtea rose avea Perrina, care era tocmai de 16 anĭ.

Sub acest pom frumos îi dise Ioan: „Dér când vom face nunta, Perrino?“

Intréga-i fiinţă surîdea: pĕrul blond, care se juca în vênt, talia, piciorușul gol, în micile ghete de lemn, mânile, cu carĭ trăgea o crêngă, ce atêrna în jos, ca sĕ respire mirosul florilor, fruntea curată, dinţii albĭ între rumenele buze — ah, cum o iubea Ioan!

— „După seceriş“, rĕspunse dênsa, „vom face nunta, décă nu vei deveni soldat.“

Când se apropià sorţirea, Ioan aprinse o luminare înaintea icónei sf. Marie, de-óre-ce cugetul, că trebue sĕ părăséscă pe Perrina, îi sfâşia inima.

— „Sf. Maria fiă lăudată!“ esclamà Ioan. „Am tras cel mai mare numĕr, dér Iosif, fratele meu, a rĕmas.“

Când Ioan îşĭ revedù fratele, acesta avea lacrimĭ în ochĭ şi suspina:

— „Mamă! Sĕrmana mea mamă!“

— „Mângăiă-te, Iosife“, îi dise Ioan, „eu sunt orfan. Voiŭ merge eu în locul tĕu ca soldat şi tu vei puté ajuta şi de-aci încolo pe mamă ta.“

Perrina, care audise despre hotărîrea logodnicului sĕu, veni plângênd la pĕr; nicĭ-odată n'o vĕduse pe Ioan lăcrămând şi ea îi plăcù acum şi mai mult decât décă rîdea.

— „Eştĭ un om bun“, îi dise ea. „Ai făcut bine! Mergĭ ca soldat, eu te voiŭ aştepta.“

„Inainte! Inainte!“ Acésta fù devisa până la Wagram. Ioane, ţine-te bine, duşmanul e aicĭ! Cincĭ sute de tunurĭ îşĭ asvîrliră glónţele în şirurile vitejilor, Ioan se înfricà şi privì înapoi.

Inapoi vĕdù el Francia, satul sĕu natal şi pĕrul înflorit, sub care de sigur se ruga acum Perrina pentru el. Dumnedeu fiă lăudat! Ioan nu se mai temea, el e vitéz... năvălesce înainte,.. e unul dintre cei dintâi în sanţ.

— „Cum te numescĭ vitézul meu? strigà Napoleon.

— „Ioan, Sire.“

— „Ioane te numesc sublocotenent.“

— „Perrino, o Perrina mea, sublocotenent, se trăéscă rĕsboiul! Fiă-care luptă e o sĕrbătóre!“

Inainte! Inainte!

— „Érăşĭ tu eştĭ, Ioane?“

— „Da Majestate!“

— „Te numesc căpitan! Peste cadavre poţĭ ajunge şi mai sus!“

— „Sire, mare mulţămită!

Inainte spre Moscva — nu însĕ mai departe!

Pe nesfîrşitul şes de zăpadă e o stradă de cadavre; aicĭ rîul, colo duşmanul, pe admêndouĕ părţile mórtea! „Cine începe sĕ atace podul de năi?“

— „Eu, Majestate!“

— „Tot-déuna tu, căpitane!“

Cu aceste cuvinte Napoleon îi predete ordinul legiunii de onóre.

— „Dumnedeu fiă lăudat! Perrino, iubito Perrino, ce mândră fi-vei tu de mine! Espediţiunea s'a sfîrşit şi eu viu acasă! Clopote, sunaţĭ la nunta mea! Drumul e într'adevĕr lung, dér speranţa grăbesce.“ In sfîrşit, — colo sub colină zace satul, se aud deja clopotele din patrie.

— „Dér unde e pĕrul? Odinióră îl puteai vedé încă prin Maiŭ în plină înflorire, şi acum? Ah, el a cădut şi crengile lui — martorele tinerei mele iubirĭ, zac colo în ierbă.“

— „Dér pentru ce trag clopotele, Matei?“.

— „Pentru o nuntă, domnule căpitan“.

Mateiŭ nu mai recunoscù pe Ioan.

— „O nuntă, aşa-i, étă că părechea însurăţeilor ese deja din biserică! Mirésa e Perrina, zîmbitórea şi frumósa mea Perrina; Iosif, fratele meu, e mirele ei.“

Când ómenii din apropierea lui Ión diseră: „Ei se iubesc atât de mult“, atuncĭ întrebà căpitanul:

— „Dér, ce e cu Ioan?“.

— „Cine-i acela?“ întrebară ei, uimiţĭ.

Se vedea, că toţĭ îl uitaseră pe Ioan. El încă merse în biserică, îngenunchià şi se rugà pentru Iosif. După liturgiă el

Simicĭ nicĭ acum nu ar fi aplecat sĕ ia în mânĭ frênele guvernului, atuncĭ sĕ se pună în legătură directă cu radicalii.

Jidanii din monarchia nóstră.

Alexandru *Neclan* în broşura sa politică, despre care amintirăm mai dilele trecute, se ocupă în mod interesant şi cu cestiunea jidană. Eată pasagiele mai importante din studiul numitului autor privitóre la Jidanii din monarchia nóstră:

Ce se ţine de Jidanĭ, — după ce se declară ca părere antisemită şi ca neadevĕrată orĭ-ce enunciare asupra Jidanilor, care nu conţine laudă la adresa lor, — înainte de tóte vréu sĕ observ, că nu sunt antisemit.

Eu le fac imputare Jidanilor din monarchiă, că ei — cu tóte că în numeróse cestiunĭ de mare importanţă sunt asupriţĭ din partea concetăţenilor şi prin urmare sciu din propria esperinţă ce însémnă a fi asuprit — în tot locul şi tot-déuna se pun pe partea asupritorilor, şi le dau acestora ajutor pentru de a puté apăsa pe cei încă neîndreptăţiţĭ cu ei. Ca esemplu amintesc, că nu esistă luptătorĭ mai zeloşĭ ai „lăţirei ideii de stat maghiar“, decât Jidano-Maghiaronii, carĭ aprópe toţĭ şi-au şi maghiarisat numele germane; şi nimenĭ nu cântă cu mai mare însufleţire „Ieszcze Polska nezginiela“ („Polonia încă nu e perdută“), decât acei Jidanĭ, carĭ se numĕră pe sine între Polonii galiţianĭ; şi nimenĭ nu tócă mai aprig pe capul Cehilor, al Poloniior si lesianĭ şi al Slovenilor, decât Jidanii austriacĭ.

După-ce Jidanii, ca şi în alte părţĭ aşa şi în Austro-Ungaria sunt puţinĭ la numĕr (1.860 mil.) şi, resfiraţĭ peste tótă monarchia, nicăirĭ nu formézá o messă compactă, ar crede omul, că şi ei ca asupriţĭ în lupta popórelor neîndreptăţite pentru egala îndreptăţire, ar trebui sĕ stea pe partea acestora, séu décă lucrul ăsta li-se pare prea periculos, sĕ stea departe afară de luptă.

Şi acésta din urmă o pretindem dela Jidanĭ noi Cehii, şi cu noi toţĭ ceialalţĭ Slavĭ ai monarchiei şi toţĭ Românii. Nu ne trebuesc sĕ ne fiă Jidanii aliaţĭ, dér sĕ nu ne îngreuneze lupta, de-órece ei *n'au nicĭ un drept de a fi aliaţii duşmanilor noştri!*

Şi încă o observare. Aceia dintre Jidanĭ, carĭ conlucră la asuprirea popórelor ce nu se bucură de egala îndreptăţire, aceia, dic, *nu au nicĭ un drept de a-se plânge asupra antisemitismului.*

Alegerĭ în municipii.

Din cercul Bălăuşerilor, Dec. 1885.

Stim. D-le Redactor! Cum vĕd, mai din tóte părţile locuite de Românĭ vi-s'a raportat despre decursul alegerilor de membri pentru congregaţiunile comitatelor.

Din cercul Bălăuşerilor însĕ, care *este şi el locuit în majoritate de Românĭ*, nu v'a raportat până acuma nimenea, — lucru, ce de-altmintrelea se esplică de sine prin durerósele stărĭ de decadenţă şi amorţire, de care sunt cuprinşĭ Românii noştri din părţile acestea aprópe fără nicĭ o esceptiune.

In diua alegerei m'am presentat şi eu cu puţinii mei alegĕtorĭ în comuna Bălăuşierĭ, locul destinat pentru alegere, cugetând, că voiu da peste o dróiă de Românĭ alegĕtorĭ, dér, durere, nu am aflat *nicĭ un suflet de Român*, ci numai nisce Ungurĭ, adecă pui de Nemeşĭ, şi puţinĭ Saşĭ. Mi am dis: unde eştĭ preoţime română şi inteligenţă, ce de-altcum avem forte puţină? Cuprins de ruşine şi disgust, mi-am luat inima în dinţĭ şi am întrat în casă. unde se afla comisiunea de alegere. Am protestat, că pentru ce pe biletele de votare nu este nicĭ un Român scris — erau tot numai fii de-ai lui Tuhutum, Arpád, precum şi un biet de Sas, dér şi acela era şters. La protestul meu mi-au rĕspuns, că noi Românii suntem pasivĭ, şi de aceea nicĭ nu ne interesăm, pentru-că altfel s'ar fi presentat şi Românii. Vedĭ d-ta, îmĭ diseră, că nu e nicĭ un preot séu alt inteligent român. I-am rĕspuns, că la aceste alegerĭ nu suntem pasivĭ, ci din contră suntem activĭ. — Se vede, d-le părinte, mi-a dis preşedintele, cât de activĭ sunteţĭ!

Mi-au astupat gura şi am eşit fără de-a vota. E de însĕmnat, că *nicĭ nu a avut cunoscinţă despre diua alegerei cea mai mare parte a alegĕtorilor românĭ.* Astfel au eşit 9 membrii toţĭ maghiarĭ percionaţĭ şi nicĭ un Român, deşi maioritatea alegĕtorilor în acest cerc o formézá Românii.

Altcum comitat ca al Têrnavei micĭ dóră nicĭ că mai esistă, care sĕ esceleze aşa mult întru persecutarea Românilor. Cu ocasiunea înfiinţărei de notariate nouĕ, fişpanul nostru Sándor János nu a conces nicĭ unui Român sĕ concureze la vre-un post de notar. Aşa în noul cerc notarial al Şoimuşului român, cu o comună săséscă, li s'a impus Românilor şi Saşilor un Sĕcuiu din fundul Háromszecului, care nu scie o iotă nicĭ românesce, nicĭ nemţesce; numai prin tălmacĭ se înţelege cu ómenii. In gremiu, adecă la comitat, nu este nicĭ un funcţionar român. Avurăm pe bravul Român de piă memoriă Vasilie Moldovan ca preşedinte la sedriă orfanală, dér acum şése anĭ l'au silit sĕ se retragă. Cu un cuvênt, e comitat de model, fiind-că dela comitatul Têrnavei micĭ s'au dat Kulturegyletului 10.000 fl. s'au impus dare pe cânĭ şi alte bazaconii.

N. M. Têmpăhăzanul.

Din Bihor, Dec. 1895.

Poporul român din părţile sud-ostice ale marelui nostru comitat a început şi el sĕ ia o întórcere spre bine, mulţumită gazetelor nóstre naţionale întocmite pentru popor, carĭ atât de mult au contribuit şi contribue la deşteptarea lui. Póte tocmai acésta şi este causa, că în unele comune de-ale nóstre s'a decretat înfiinţarea de scóle de stat pentru mileniu, de carĭ însĕ nu prea purtăm frică.

Ca poporul sĕ se deştepte tot mai mult, ar fi de lipsă, ca în centrele comitatului, în Oradea-mare şi în Beiuş, inteliginţa sĕ facă ceva. Unde este un institut de banĭ al nostru, — ba nicĭ o casină orĭ altă societate culturală la inteliginţa nóstră cea din Orade, pe carea abia o întrece cu numĕrul cea din Arad, nu găsescĭ. Unicul fapt, ce la tóte ocasiunile îl face, este Apelul d-lui N. Zigre adv. şi secretar consistorial pentru alegerile municipale. Mai mult un singur om nu face.

Apelul călduros şi estimp ni-a sosit curênd, însĕ în mare parte îndolenţa inteliginţei, apoi corupţiunile şi terorisările au făcut, ca în cele mai multe locurĭ sĕ cadă candidaţii românĭ. Mult au contribuit la acésta şi ştergerile neobicinuit de multe din listele electorale a unor Românĭ inteligenţĭ devotaţĭ causei naţionale; chiar de aceea s'au şi şters prin dnii solgăbirĕi.

Cercul Tincei e aprópe românesc, opidaşul însĕ e unguresc, în care avem numai un adv. d'al nostru, următor al decedatului Georgiu Dringo. Cu vre-o opt anĭ înainte vĕ scrisesem, că acest brav Român a fest atacat pentru simţemintele sale românescĭ de un tînĕr. adĭ jude cercual cu numele Prikkel Gyula. Acesta provocase la duel pe bĕtrânul adv., pe care apoi toţĭ aceia, cărora le prinsese bine Dringo, au început al nĕcăji. Dér nicĭ o faptă fĕră rĕsplată; acum D. Prikkel fiind pălmuit de un altul, deóre-ce nu şĭ-a luat satisfacţiă cavalerescă, este pe cale d'a se duce din Tinca, căcĭ inteligenţa mare parte i-a întors spatele.

Crişanul.

SCIRILE DILEI.

— 1 (13) Decemvre.

O bombă în Burgul din Viena. Din Viena se anunţă, că alaltăerĭ a făcut mare sensaţiă în Hofburg deţinerea unui tînĕr de 26 anĭ, de profesiune croitor, la care s'a aflat un glonţ în forma unei bómbe. Numai decât s'a făcut cercetare judecătorescă şi s'a aflat, că obiectul suspect este numai un glonţ de lemn. Tînĕrul croitor deţinut n'a putut sĕ dea decât numai nisce lămurirĭ încurcate despre aceea, că ce a voit sĕ facă el cu glonţul.

—o—

Studenţii din Agram şi autorităţile militare. Şése universitarĭ condamnaţĭ pentru demonstraţiunile din Agram, dér carĭ sĕ află încă pe picior liber, au fost citaţĭ în dilele acestea la judele investigător Biscontini. La timpul ficsat toţĭ şése au apărut naintea judelui, care a întrebat pe toţĭ, décă au servit séu nu în armată, şi décă da, ce rang au. Comanda de corp din Agram a cerut acum oficios dela judecătoriă copia sentinţei aduse contra studenţilor.

—o—

Bolnavii alegerii din Stomfa. Cetim în diarul „Magyar Hirlap“ următórele: „In cercul *Stomfei* — cum sĕ scrie din Pojun — s'a restabilit éráşĭ ordinea şi liniştea. Vremea rea, din a căreia causă atât alegĕtorii, cât şi soldaţii regimentelor de infanteriă 72 şi 48, carĭ au format cordonul, apoi husarii şi gendarmii au suferit mult, *a avut ca urmare forte multe îmbolnăvirĭ.* Dintre soldaţĭ, — carĭ au reîntors Sâmbătă séra în Pojun — s'au fost anunţaţĭ mulţĭ ca bolnavĭ, ş. a. *vre-o 62*, ceea ce nicĭ nu e de mirat, deórece soldaţii au fost în serviciu în vremea aceea rea *aprópe 48 de óre.* Vremea rea, cu tóte blănile gróse de piele de óie şi cu tóte cismele marĭ, a stricat şi alegĕtorilor slovacĭ, dintre carĭ *72 dac bolnavĭ de tifus.*

—o—

Achitat. Preotul slovac Rominald Zaymus, din comuna Bitşiţa, în comitatul Trencin, a publicat un articol în „Narodnie Noviny“, în care s'a ocupat cu tema, décă *cultul lui Kossuth* póte avé loc în sînul *„partidei poporale“* şi peste tot între catolicĭ. Din causa acelui articol 'i s'a intentat proces pentru „agitaţiă“. Procesul s'a pertractat dilele acestea în Budapesta. Autorul a fost achitat cu 8 voturĭ contra 4. Foile ungurescĭ dic, că juraţii l'au chitat în urma efectului, ce l'a produs asupra lor cetirea unei declaraţiunĭ a acusatului, în care acesta îşĭ cerea iertare.

—o—

Corónе eterne. Dómna *Susana Andreiu Mureşianu*, cu ocasiunea parastasului sĕvêrşit rĕposatei sale fiice preotese *Eleonora D. Blaga*, a trimis subsemnatului comitet parochial în locul unei corone peritóre, trei florenĭ v. a. drept coróńă neperitóre, ca contribuţiune la fondul pentru scolarii românĭ sĕracĭ, înfiinţat în memoria iubiţilor rĕposaţĭ. Se chitéză în acest mod şi se arată, că s'a adaos la numitul fond. — Braşov 1 (13) Decemvre 1895. *Comitetul parochial român gr. or. din Braşov-Cetate.*

—o—

Sânţire de biserică în Deeş. Dumineca viitóre, 3 (15) Decemvre, se va sânţi noua biserică română gr. cat. din Deeş prin d-l protopop de-acolo *Ioan Welle*, rĕmânênd, ca consacrarea solemnă sĕ se facă în vara viitóre prin Episcopul diecesan. Asupra istoricului parochiei şi bisericei din Deeş am primit cu posta de adĭ dela d l protopop o interesantă descriere, care însĕ fiind cam voluminósă îi putem da loc numai într'unul din numerii următorĭ. Noua biserică, clădită de architectul român G. Mateiu din Lipova, e de un esterior impunător. Prin ea Românii din Deş au completat numĕrul clădirilor bisericescĭ şi scolare, ce le au în fruntea oraşului, tóte nouĕ şi frumóse.

—o—

Serata regimentului 50 din loc. Onoraţii óspeţĭ ai casinei militare din loc sunt invitaţĭ şi bine vĕduţĭ la serata regimentului 50, care se va arangia mâne Sâmbătă în 14 l. c. în hotelul Europa, conform anunţării din „Gazeta Transilvaniei“ Nr. 261. Inceputul la 8 óre séra.

—o—

Invĕţătorii românĭ din Lipova, d-nii: Ioan Tuducescu, Const. Creţiu şi Ioan Lucaciu ne trimet relativ la cunoscutele scornitur din „Arad és vidéke“ despre „o conferenţă secretă în Lipova“ declaraţia, ce au adresat'o numitei foi ungurescĭ, arătând, că ei n'au cunoscinţă de asemenea conferenţe a învĕţătorilor românĭ gr. or. Declaraţia acésta precum şi comunicatul tendenţios din „Arad és vidéke“, care i-a dat nascere, le vom publica în numĕrul de mâne.

—o—

Diar românesc oprit. Ministrul de interne din nou a oprit intrarea pe teritorul ungar diarului *„Rolul Român“*, pe care l'a mai fost oprit odată, când apărea sub numele: *„Curierul Român“*.

—o—

Baronul Lorand Eötvös, după cum anunţă foile maghiare din Budapesta, a abdis la mandatul de deputat al cercului Körmend şi şĭ va reocupa catedra de fisică la universitatea din Budapesta.

—o—

Medic de cerc în Bran a fost ales cu unanimitate de voturĭ d-l Simeon *Stoica*, cunoscut din valorósele sale scrierĭ higienice, întocmite pentru popor. Intre candidaţĭ, ni-se spune, că au fost şi trei Jidanĭ, carĭ însĕ n'au dobêndit nicĭ un vot.

—o—

Uniforma oficianţilor dela postă. Cetim în „Bud. Hir.“, că oficianţii, suboficianţii şi servitorii dela postă şi telegraf cu ocasiunea sĕrbărei mileniului vor căpĕta o nouă uniformă. Uniforma oficianţilor, pe care numai în serviţiu o vor purta-o, va fi tocmai ca şi aceea de până acum, cu deosebirea, că rocul nu va mai fi cu galóne, ci numai la guler va fi provĕdut cu posomant şi parole de catifea şi cu stele. Uniformă de paradă vor căpĕta numai oficerii dela posta campestră, care o vor puté purta numai în serviciu. Uniforma de paradă va fi asemenea uniformei, ce o pórtă medicii militarĭ. Mantaua va fi de colóre albastriă deschisă, cu două rêndurĭ de nasturĭ, şi pantalonii vor fi de colóre suriă-deschisă. Suboficianţii dela postă vor căpĕta afară de uniforma ce o au acum, încă una de paradă. Acésta uniformă de paradă va fi întru tóte asemenea uniformei oficianţilor dela posta campestră, numai cât în loc de parole de catifea vor avé parole de postav, şi servitorii vor avea galóne negre ér suboficianţii, de argint. Suboficianţii şi servitorii în fiă-care an la diua St. Ştefan vor trebui sĕ pórte uniforma, şi cei din Budapesta şi în timpul când va petrece curtea acolo; afară de serviciu însĕ vor puté sĕ-o îmbrace, când vor voi.

—o—

Cine ţine sĕ aibă un călendar frumos şi util, sĕ cérĕ *Calendarul revistei „Lumea Ilustrată“*. Acest Calendar conţine mai multe articole beletristice şi umoristice peste 100 ilustraţiunĭ şi costă 1 leu în oraş şi lei 1.30 în provincie. Se află de vêndare la tóte librăriile, ca şi la editorul IG. HERTZ (Hotel de France), Bucurescĭ.

—o—

---

rupse o flóre mică şi isolată din pĕrul cădut şi părăsì apoi satul, fără a privi împrejur, dicênd: „Dumnedeu fiă lăudat, ei se iubesc, ei vor fi fericiţĭ“.

— „Eştĭ éráşĭ aicĭ, Ioane“? îi dise Napoleon.

— „Da, Majestate!“

— „Ai 22 de anĭ, eştĭ comandor şi cavaler al ordinului legiunei de onóre. Décă voiescĭ, poţĭ sĕ iai în căsĕtoriă o contesă“.

Atuncĭ Ioan scóse din sînul sĕu flórea mică şi mórtă, pe care o rupsese de pe pĕrul cădut şi dise:

— „Majestate, inima mea e ca acéstă flóre. Nu voiesc nimic altceva, decât o funcţiune în avangardă spre a muri ca soldat“.

In capul satului se află mormêntul unui colonel, care în etate de 22 de anĭ a cădut într'o luptă victoriósă. Pe pétra mormêntului nu e nicĭ un nume, ci numai cuvintele: „Dumnedeu fiă lăudat!“

(„Polit.“) *Ritmic.*

Către clerul român din eparchia Aradului.

(Fine.)

Adese-orI audim pe preoţii şi învěţătorii noştri plângându-se, că ei n'au dotaţiunI aşa bune, cum le au preoţii şi învěţătorii altor confesiunI; dér tot asemenea audim şi obiecţionându-se alor noştri, că nicI ei nu conlucră cu aceleaşI succese la crearea de fondurI nouě, orI macar la sporirea celor esistente, cum fac acésta preoţii altor confesiunI.

Fiind noi convinşI, că nu esistă nicI unul între preoţii noştri, care n'ar voi şi n'ar dori a conlucra după putinţă, la sporirea fondurilor esistente, şi la crearea şi de fondurI nouě, numai cât mulţI dintre dênşii, póte nu vor fi sciind cum sě procédă la crearea acelor fondurI: venim şi la acésta ocasiune, a le da şi din parte-ne unele indigetărI scóse din esperienţă.

Intre multele şi diferitele mijlóce, carI s'ar putea folosi la crearea de fondurI, conform împrejurărilor nóstre, mai ales două ar fi mai uşor aplicabile, şi ducătóre la scop.

Unul ar fi, întroducerea colectelor benevole de naturale, mai ales în anii mai roditorI, în fiă-care parochiă, cum practiséză acésta şi alte confesiunI, şi înfiinţarea aşa numitelor „magazine de bucate", ér altul ar fi buna îngrijire a capitalelor esistente şi a venitelor bisericescI.

Décă numai înainte cu vre-o 20—30 de anI, — şi ce sunt aceştI 20—30 de anI, în viéţa unui popor? — s'ar fi întrodus în tóte parochiile colecte de naturale, astădI n'ar fi nicI o parochiă, care n'ar avea fond de câte-va mii florenI, cum şi au deja multe parochii, în carI s'au introdus, mai de mult asemenea colecte. Şi érăşI, décă numai înainte cu 20—30 anI, s'ar fi îngrijit bine, în tot locul, capitalele şi venitele bisericescI, astădI n'ar fi nicI o parochiă, care n'ar avea câte-va mii de florenI, precum şi au tóte acele parochii, în carI s'au îngrijit bine acele capitale şi venite.

Er décă ar esista în tot locul atarI fondurI, atuncI uşor s'ar putea ameliora şi dotaţiunea preoţilor şi a învěţătorilor; şi poporul ar fi scutit de asemenea sarcinI, şi chiar de a fi esploatat prin cămătarnicI.

Ĕtă dér iubiţilor de ce folos ar fi asemenea întreprinderI, făcute cu puţină ostenélă.

Precum-că asemenea întreprinderI sunt sigur ducătóre la scop, destulă dovadă împrejurarea, că multe chiar dintre cele mai slăbuţe parochii ale nóstre, unde sunt preoţI şi învěţătorI vrednicI, şi-au creat fără vre-o greutate asemenea fondurI, din carI apoi şi-au cumpěrat şi pământurI bisericescI; pe când în alte parochii mai avute, nu s'a făcut nimica numai din causa neinteresării preoţilor şi învěţătorilor.

DecI décă până acuma numai puţinI preoţI şi învěţătorI ai noştri s'au gândit serios la acestea, acuma, — în faţa situaţiunei, în care ne aflăm, — este timpul suprem, ca unul fiă-care sě se cugete serios, şi la împlinirea acestei datorinţe, — căcI décă careva nicI acuma n'ar face acésta, unul ca acela ar comite greu pěcat contra bisericei străbune, pentru care şi-ar trage asupra şI csânda lui Dumnedeu şi a posterităţii.

Pentru a combina cât mai bine şi isvórăle de venit şi modul de procedere la asemenea întreprindere, aflăm de bine a dispune întrunirea onoratei preoţimI în conferinţe tractuale, în tot anul câte-odată, în dilele după anul nou, sub conducerea concernintelui protopresviter, care se însarcină a convoca preoţimea din tractul submanuat la acea conferinţă orI singură, orI dimpreună şi cu învěţătorii, precum va afla de bine, pe dilele ce le va crede mai potrivite, după anul nou.

In acele conferinţe, sě se dea ocasiune, fiă-cărui membru a-şI spune părerea asupra isvórelor şi modului de procedere, atât în privinţa înfiinţării de fondurI nouě, cât şi în privinţa administrării, sporirii şi cruţării celor deja esistente bisericescI; mai încolo fiă-care preot sě fiă provocat a arăta pe scurt, în faţa conferinţei, cum a proces dênsul la desvoltarea simţului religios, şi cu ce resultat? cum a proces la crearea unui fond parochial, şi cu ce resultat? cât este de mare capitalul fondului bisericesc şi al celui şcolar din parochia sa? şi cum se îngrijesce? ér la anul, tot asemenea sě arete, cât s'au sporit acele fondurI prin staruinţa sa? şi preste tot ce sporiu a putut face dênsului?

Tóte aceste arătărI sě se ia pe scurt şi la protocolul conferinţei, care până în 10 dile după ţinerea conferinţei, se va înainta şi Consistoriului, spre ulterióră afacere.

Aşteptând dela toţI sě satisfacă cu zel şi bunăvoinţă şi acestor îndrumărI şi sfaturI părintescI, şi implorând ajutorul Ceriului şi asupra acestei întreprinderI, cu binecuvêntare archieréscă am rěmas

Arad, 21 Noemvre 1895.

Al vostru de binevoitor:

Ioan Meţianu, m. p.
Epis. Aradului.

Sěrbări în Bucurescĭ.

Cetim în „Monit. Oficial" următórele:

LunI, 27 Noemvre, la órele 9 séra, s'a sěvêrşit la palat, în presenţa M. S. Regelui şi a A. S. R. Principelui moştenitor, *solemnitatea ţintuirei unui steg nou*, ce avea sě se încredinţeze a doua di regimentului 9 călăraşI din Dobrogea.

Erau faţă la acéstă solemnitate: preşedintele consiliului de miniştri, ministrul de resbel, inspectorul general al cavaleriei, casa militară regală, precum şi comandantul cu delegaţiunea regimentului 9 călăraşI.

M. S. Regele, luând ciocanul, bătù câte-va ţinte în steg; apoi 'L urmară Alteţa Sa Regală, preşedintele consiliului, ministrul de resbel, oficerii generalI şi superiorI aflaţI faţă, cum şi delegaţiunea regimentului.

La $9^1/_2$, Suveranul şi Principele moştenitor, după ce convorbiră cu persónele presinte, Se retraseră în apartamentele Lor, ér drapelul a fost aşedat şi lăsat în timpul nopţei într'una din sălile Palatului.

*

Diua de 28 Noemvre, fiind *aniversarea căderei Plevnei*, a fost anunţată Capitalei prin 21 loviturI de tun.

La órele 9 diminéţa, un escadron din regimentul 4 roşiorI, cu musică, veni la palat, sub comanda locotenentului — colonel Budişteanu, sě ridice drapelul şi sě l ducă la biserica de lângă casarma Alexandria, spre a fi sfinţit.

La órele $10^1/_2$, M. S. Regele împreună cu A. S. R. Principele moştenitor şi însoţit de casa Sa militară, a mers la biserica din Dealul Spirei pentru a asista la serviciul divin ce se oficia în amintirea acestei memorabile dile de către I. P. S. S. Mitropolitul Primat, încongiurat de înaltul cler. La sosire, Majestatea Sa a fost întimpinat de: ministrul de resbel, comandantul corpului II de armată, şeful marelui stat-major al armatei, de generalii şi de toţI oficerii superiorI şi inferiorI aflaţI în garnisónă. Asemenea se mai aflau presenţI preşedintele consiliului, ministrul de interne şi ataşaţii militarI strěinI.

După terminarea Te Deumului s'a sfinţit drapelul regimentului 9 călăraşI, şi apoi M. S. Regele, eşind din biserică, îl încredinţă comandatului regimentului.

Majestatea Sa a primit în urmă defilarea trupelor comandante de D. colonel Angelescu. După defilare, M. S. Regele şi A. S. R. Principele moştenitor se intórseră la Palat.

Cu ocasiunea acestei memorabile dile, un mare numěr de persóne s'au înscris în registrele Palatului şi o mulţime de telegrame de felicitărI au fost adresate Majestăţilor Lor.

SCIRI ULTIME.

BucurescI, 12 Decemvre. Corpurile legiuitóre se vor deschide Joi în 7 (19) Decemvre de M. S. Regele.

Sectele religióse în Rusia.

Statistica ne arată, că omenirea se împarte după religii ast-fel: ConfucicniscI 256 milióne; CatolicI 239,2; BrahmaniscI 190; MohamedanI 176,8; BudiştI 147,9; ProtestanţI 146,9; FetişiştI 101,3; OrtodoxI 89,1; ToatiştI 43; SintoiştI 14; MosaicI 6,6; şi necunoscuţI 2,6 milióne.

Dér statistica nu ne arată numěrul sectelor şi al sectanţilor. S'ar putea spune, că sectele religióse din lumea întrégă trec de 10.000, de óre-ce numai protestantismul numěră în sînul sěu peste 300. Insě ţéra, în care sectele înfloresc până la extrem, e *Rusia*, unde numěrul acestora e de *peste o mie*.

Tendenţa generală la naţiunile civilisate e spre contopirea sectelor în religia-mamă. Acum de curênd, cele mai marI societăţI catolice şi protestante au luat iniţiativa, ca sě se ţie pe vremea esposiţiei din Paris dela 1900 un congres al tuturor ramurilor religiilor creştine, cu scopul de a-le contopi în una singură.

In Orient şi în special în Rusia, tendinţa e cu totul alta. Acolo religiile marI sfărîmă necontenit în secte mărunte, bizare, fanteziste, séu pline de nebunie delirantă. Rusia e creştină-ortodoxă numai cu numele, majoritatea locuitorilor însě e sectantă.

Prima şi cea mai importantă sectă rusóscă e cea *lipovenéscă*. Lipovenii îşI derivă numele dela *lipo*, care însémnă *teiŭ*, din pricină că ei nu cred decât în icóne de lemn de teiŭ. AceştI sectanţI nu vor sě recunóscă Biblia şi Evanghelia tipărită, ci se ţin de manuscrisele, carI circulau altă dată în Rusia, manuscrise pline de greşelile cele mai ordinare.

A doua sectă importantă e a *scopiţilor*.

Dobrogea d. e. e plină de lipovenI, ér scopiţii sunt numai prin câte-va oraşe mai marI din ţéra românéscă toţI fugiţI din Rusia.

Dela o vreme încóce, în satele miserabile şi ignorate ale Rusiei au început sě apară o sumă de propoveduitorI de credinţe nouě. In unele gubernii, femeile ies góle pe câmpii şi în pădurI, lăsându-se sě móră de fóme spre ispăşirea păcatelor. In altele, decI de mii de ţěranI recad în idolatrie, adorând bucăţI de lemne şi pietre. In sud, secta faimósă a *Duhoborţilor*, sectă, care combate căsětoria, clerul şi biserica, recunoscênd pe o femeiă numită „Mama lui D-deu", face progrese marI. Intre altele, Duhoborţii refusă de-a face serviciul militar. Guvernul rusesc a început sě-i persecute cumplit şi sě-i exileze în Caucasia.

In guberniile de lângă Ural şi marea caspică, nebunia religiósă a atins culmea. Sate întregI pierd mintea, ómenii se adună în pădurI séu pe câmpii şi încep sě urle în cor séu sě jóce până ce cad jos fără simţirI şi cu spume la gură.

Dér cea mai teribilă sectă e secta lui *Şuşkof*, care propagă sinuciderea ca singurul mijloc de-a salva sufletul de pěcate. Mai deună-dI şese-decI de familii dintr'un sat de pe malul rîului Perevozinca s'au omorît din convingere religiósă!

Guvernul rusesc urmăresce în modul cel mai aspru pe aceştI maniacI, printre carI se găsesc şi mulţI şarlatanI. Dér nebunia religiósă e aşa de lăţită şi de adîncită în Rusia, încât pérsecuţia nu face decât s'o měréscă şi s'o transforme într'o colosală primejdie morală şi socială pentru imperiul Ţarilor.

Mulţămită publică.

Priméscă mulţămirile nóstre cele mai cordiale toţI acei numěroşI amicI şi cunoscuţI, carI au binevoit a ne mângăia cu condolenţa lor.

Ne rugăm sě ne scuse şi acei domnI, carI n'au primit anunciu de mórte.

Braşov, 13 Dec. n. 1895.

Familia Ratky.

DIVERSE.

Pictorii cei marI au început toţI dela mic. Un conducětor al şcólei şcoţiene povestì o interesantă istorióră despre marele artist E. A. Walton. Venise la el într'o diminéţă în atelier un tîněr din depărtare, târând după sine un tablou ce representa un bărbat desemnat în mărime naturală. „VedI d-ta", dise tîněrul către Walton, „acesta e portretul fratelui meu, mort acum de curênd. Eu îi sémăn lui, aşa ca ou cu ou, numai cât el are favorite, pe când eu n'am. De-óre-ce frate-meu acum este mort, portretul lui nu mai e de nicI un folos şi de aceea aşI voi, ca portretul acesta sě mě represinte pe mine; te rog decI sě-i ştergI barba, ca aşa sě fiu eu în acel portret representat. IţI plătesc bucuros 30 şilinge pentru lucru". Walton zugrăvì ceva peste barba acelei figurI, aşa încât strěinul fù pe deplin mulţămit şi Walton primì preţul promis. „Precum vedI d-ta", îi dise Walton, „în viéţa mea de artist aceştia sunt cei dintâiŭ banI, pe carI i-am primit — ca bărbier".

Influenza în Anglia. Din Londra se scrie, că în Anglia de mai mulţI anI apare regulat în tótă iérna un óspe neplăcut; acel óspe e influenza. Diarul „Britisch medical" a făcut un raport pe basa datelor statistice şi diagnostice din tóte oraşele mai marI din imperiu. In acesta se constată, că în părţile vestice şi sud-vestice nu s'a ivit nicI un cas de influenză; din contră însě, din părţile nordice şi ostice s'au ivit multe casurI; în ţinutul Vestham şi în unele părţI din Surrey şi în Jorkshire s'a lăţit fórte tare influenza. Acum de curênd s'au ivit grele casurI în Liverpool, Birmingham şi în Manchester. Numěrul casurilor de mórte, în Londra s'a înmulţit de un timp încóce mai tare, decât în Liverpool şi în Manchester. Mai departe se spune, că în Jorkshire şi în Surrey influenza şi vara încă îşI arată urmele sale.

Un nou stat în Europa. Mai tóte cărţile geografice de înrěţěmênt au lipsă de o completare: ele până acum au ignorat cu totul, nicI mai mult, nicI mai puţin, decât un stat întreg din Europa. Acésta este republica *Tavolava*, de pe insula cu acelaşI nume, în apropierea stâncilor nord-ostice ale Sardiniei. Regele Sardiniei, Carol Albert renunţă în a. 18 33 la dreptul de suveranitate asupra insulei, în favorul familiei Bartholoni, al cărui cap domnì sub numele Paul I aprópe 50 de anI. După mórtea lui Paul I locuitorii din Tavolava au detronat pe următorul lui şi au proclamat statul de republică. Noua republică trimise numai decât o deputaţiune în Italia, ca guvernul sě ia la cunoscinţă schimbarea regimului. Italia n'a fost contra. Presidentul republicei Tavolava s'a ales pe dece anI. Şi femeile au dreptul de alegere. Intrégă republica are numai 168 de locuitorI.

Literatură.

A apărut Nr. 14 din anul al doilea al revistei ilustrate pentru familiă Vatra având următorul sumar: Crin şi Trandafir, de Radu; Intr'un album, poesie de Ioan Ţicudianu; Ramura de camelie, tr. de C. Ramură; Amintire (Heine), poesie de C. X.; Din Scyla în Charibdea, de St. Basarabeanu; Sus vióra, poesie de George Murnu; Bětrânul Clopotar, tr. de C. Ramură; Nora, de Henric Ibsen, tr. de B. Marian; Maxime, de * * *; Din viéţă, de Maria Cunţianu; Sě fiă adevěrat?, sonet de I. B.-Hétrat; Pantoful puiului mamei de I. de Garches, tr. de Breb.; Principesa şi bobul de mazăre, (după Andersen), tr. de I. Br.; Asta-i, sonet de I. B.-Hétrat; Din istoria naturală (Elefantul) F. Lichterfeld, tr. de N....; Fel de fel, de * * *. Ilustraţiile: Odalistă; Ultima sărutare; O baie rece; Căzută! Flórea lotus.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.75
Renta de coróne ung. 4%	98.75
Impr. căil. fer. ung. in aur $4^1/_2$%	124.50
Impr. căil. fer. ung. in argint $4^1/_2$%	101.30
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	152.75
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	100.30
Renta de argint austr.	100.30
Renta de aur austr.	121.75
Losurĭ din 860	148.75
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1020.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	438.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	370.25
Napoleondorĭ	$9.65^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane	$59.52^1/_2$
London vista	121.65
Paris vista	48.20
Rente de coróne austr. 4%	100.05
Note italiene	44.90

Cursul pieței Brașov.

Din 13 Decemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.54	Vênd.	9.56
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.53	Vênd.	9.56
Galbenĭ	Cump.	5.66	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.80	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	59.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reinoi orĭ și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“